

Tömörkény László 1895-ben született. Szegeden végezte középiskolai tanulmányait, ezt követően jogot tanult. 1920-ban lépett be az 1877-ben alapított Szegedi Kenderfonógyárba, majd egy osztrák vállalathoz küldték ki, és hosszabb tanulmányutat tett az USA-ban is. Viszonylag rövid idő elteltével a Szegedi Kenderfonógyár műhelyvezetője, később műszaki vezetője lett.

Igen széles érdeklődési körű, rendkívül nagy műveltségű ember volt, több idegen nyelven beszélt. Sokoldalúságára jellemző, hogy még a pilóta vizsgát is letette. Az 1940-es években elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetemet és gépészmérnöki oklevelet szerzett.

A II. világháború befejeztével, a gyár államosításáig (1948) a vezérigazgatói posztot töltötte be. Az államosítás után főmérnökeként dolgozott tovább.

Minthogy az új vállalatvezetőnek nem volt kellő vezetési gyakorlata, a nagy tapasztalatokkal és szaktudással rendelkező Tömörkény igen nagy segítségére volt feladatai ellátásában.

DR. TÖMÖRKÉNY LÁSZLÓ

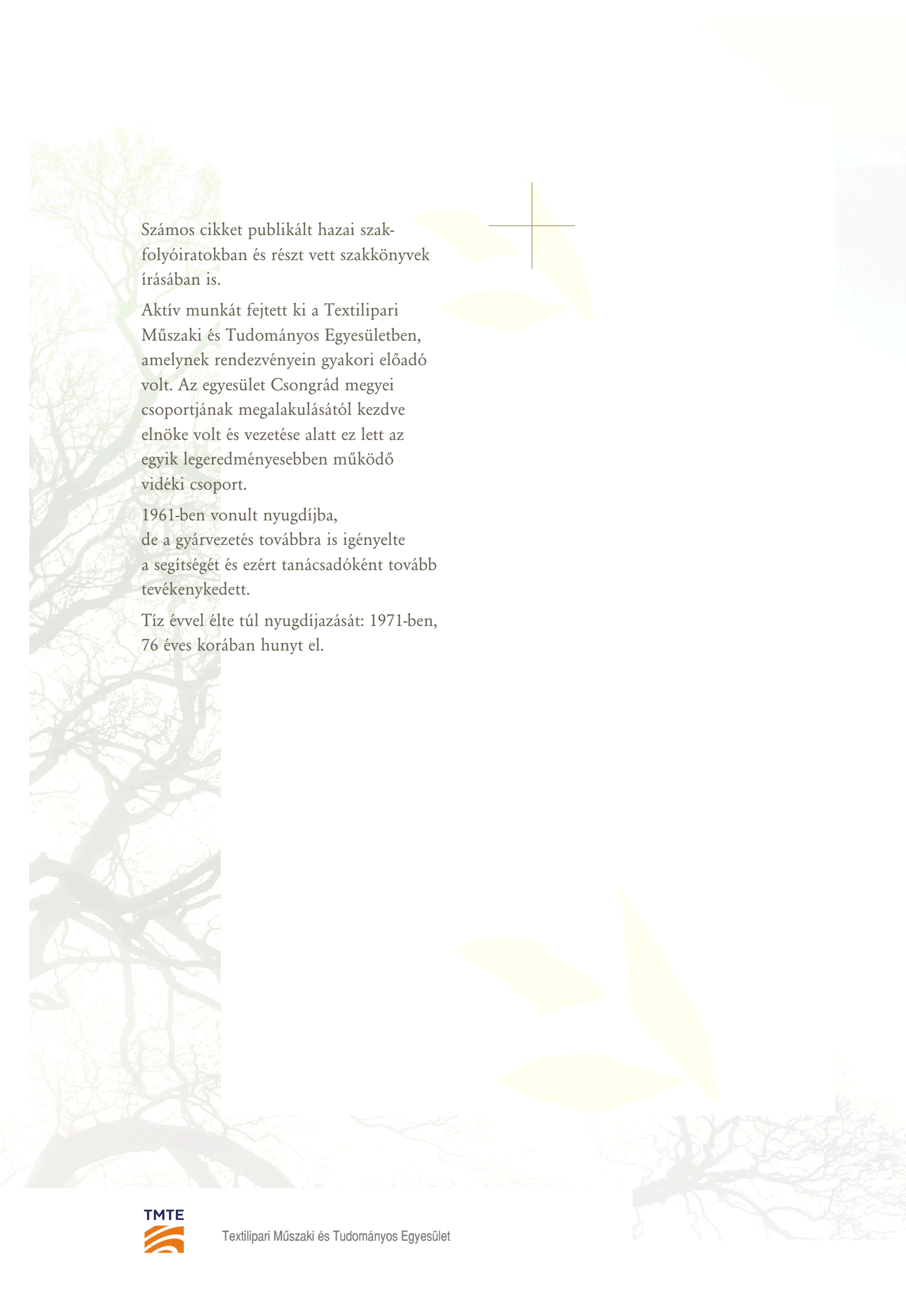
Nagy szakmai tekintélye kiváló emberi tulajdonságokkal párosult, így kitűnő vezető volt.

Munkásságának eredményeként vállalata az 1950-es években mind jobban modernizálódott és termékei mind több külföldi piacra jutottak el. Korszerű gépek beszerzésével lehetővé vált nagy mennyiségű, jó minőségű, finom kenderfonal gyártása és ezzel a gyár akkor Európa egyik kimagasló teljesítményű kenderfeldolgozó üzeme volt.

Tömörkény László kiváló teljesítményét, munkásságát több magas állami és szakmai kitüntetés mellett 1958-ban a Kossuth-díj odaítélésével ismerték el.

Szakismereteit szívesen osztotta meg munkatársaival és a szakma többi képviselőjével.

DR. TÖMÖRKÉNY LÁSZLÓ

Számos cikket publikált hazai szakfolyóiratokban és részt vett szakkönyvek írásában is.

Aktív munkát fejtett ki a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületben, amelynek rendezvényein gyakori előadó volt. Az egyesület Csongrád megyei csoportjának megalakulásától kezdve elnöke volt és vezetése alatt ez lett az egyik legeredményesebben működő vidéki csoport.

1961-ben vonult nyugdíjba, de a gyárvezetés továbbra is igényelte a segítségét és ezért tanácsadóként tovább tevékenykedett.

Tíz évvel élte túl nyugdíjazását: 1971-ben, 76 éves korában hunyt el.